

Hs. Höierværdighed Biskop *Münter*, Storkors af Dannebroggen har forelæst en Afhandling om nogle Sardiske Idoler; af hvilke Hr. *Jac. Keyser*, Professor ved Universitetet i Christiana, havde medbragt ham Afbildninger i brændt Leer. Da vi kjende saa lidet til de gamle Sarders Religionsbegreber, og da overalt Levningerne af denne Nations Konstværker, om de ellers fortjene dette Navn, ere saa sieldne, holdt Forfatteren dem ikke uværdige til en egen Undersøgelse; især og fordi Sardinien var en af den Karthagiske Stats vigtigste Provindser, og Karthagiske Religionsbegreber vare blevne forplantede paa denne Öe. Iberer fra Spanien, Etrusker, Karthager og andre Africanere havde befolket den; thi de græske Fabler om en Søn af Herkules, Jolaos, som skal have ført en Colonie didhen, opløses lettelig i det meget sandsynlige Factum, at Africanere fra Jol, hvilket var det gamle Navn af Cæsarea i Mauritanien, der laae i Egnen af det nuværende Algier, engang i Fortiden have nedladt sig paa Sardinien.'

Blandt de syv Idoler som Forfatteren har beskrevet, er især det første mærkværdigt, som forestiller Naturgudinden Astarte med et Hundehoved, Oxehorn og ti Bryster, omtrent paa samme Maade som disse findes paa Afbildningerne af den ephesiske Artemis. Det tredie Idol med en rund og oven paa flad Hat og langt Haar synes at være en Kabir, hvilke Guddomme bleve dyrkede af alle phoenisiske Stammer. Det fjerde forestiller en af de sardiske Huuslarer og er kjendeligt ved den Offerskaal som det har i Haanden. Det femte er en Faun med en krum Hale og en med Pigge besat Hielm. Disse Skovvæseners Dyrkelse synes at være kommen til Sardinien fra det nærliggende Etrurien. Det syvende lader til at være en Abe og synes at ligne *Simia Inuus*,

som findes paa Nordkysten af Africa. Ogsaa hos Karthagerne findes Spor af Dyrs, og navnlig af Abers Dyrkelse. Til Forklaringen af det andet og siette Idol har Forfatteren ikke vidst at anføre noget. Nærmere Undersøgelser paa Sardinien selv ville maaskee drage flere og vigtigere Afgudsbilleder for Dagen; og især var det at ønske at man fandt et Billede af Baal eller Moloch, som Grækerne kaldte *Κρόνος*, Romerne Saturnus, i en nedböiet Stilling med oplöftede og udstrakte Arme, saaledes som hans i Templerne dyrkede Idoler beskrives at have været dannede, for at modtage Börneofferne, som nedrullede fra Armene i den gløende Ovn under Stötten, i hvilken de bleve levende brændte.

Denne Afhandling er allerede trykt under fölgende Titel: Sendschreiben an den Herrn Geheimen Hofrath und Professor D. *Friedrich Creuzer* über einige Sardische Idole (Köbenhavn 1822) med tvende Kobbretavler som forestille Idolerne.

Conferentsraad og Ridder *Schlegel* har forelagt Selskabet Begyndelsen af en Undersøgelse, hvis Formaal er, at godtgjøre, at de fleste Retsnormer hos de gamle Danske have deres Udspring af Folkevillien, og ikke, som adskillige Skribenter baade her og udenlands have meent, lade sig udlede af de regjerende Fyrsters vilkaarlige Bud. Man maa, bemærker Forfatteren, ikkun lidet kjende Oldtidens Tænkemaade, naar man vil paastaae at Retssædvanerne ikke hos dem fik forbindende Kraft, dersom ikke en formelig Lov stadfæstede dem. De ved Folkevillien efterhaanden indførte Retsnormer have det Fortrin fremfor de ovenfra givne, at de nödvendigviis sammenstemme med Folkets eiendommelige Character og Vilkaar, at deres Værd er stadfæstet ved lang Erfaring, og at de, ved at være blevne overantvordede fra Slægt til Slægt, ere saa aldeles indflettede i Folkelivet, at de